

S Božím slovom čakám na Ježiša

S Božím slovom čakám na Ježiša
Pomôcka pre kňazov a katechétov

Spracované podľa poľského originálu: *Zesłowembożymczekamy na Jezusa. Rozważaniaadwentowe.*

Copyright © 2020 by Wydawnictwoś. Stanisława BM

Úvod

Tohtoročný advent chceme čakať na príchod Pána Ježiša počúvaním a zamýšľaním sa nad Božím slovom. Na každý deň ponúkame, krátke zamyslenie nad evanjeliom. Po svätej omši sú pre deti pripravené nálepky s obrázkom evanjeliového príbehu, ktoré si doma nalepia do pripravenej knižky, ktorú dostanú pri prvej svätej omši alebo vopred, pri predstavení adventnej aktivity. Na každý deň majú pripravenú úlohu, pomocou ktorej majú hlbšie vniknúť do prežívania adventného obdobia, ako času nadviazania hlbšieho vzťahu s Ježišom prostredníctvom dennej účasti na svätej omši a formovania svojho kresťanského charakteru.

Bonusová ponuka:

Ak dieťa úlohu splní, na druhý deň na svätú omšu prinesie podpísané srdiečko a vhodí ho do pripraveneho košíka. Podľa možností, na záver svätej omše, vyžrebujeme jedno prípadne viac detí a odmeníme ich. Všetky prinesené srdiečka môžeme použiť ako katechetický materiál na slávenie vianočných svätých omší za účasti detí.

Na ďalších stránkach ponúkame podnety pre príhovory na svätých omšiach. Berte ich ako inšpiráciu a vylepšite ich napríklad používaním rôznych predmetov pre lepšie nadviazanie interakcie s deťmi.

30.11.2020 - Pondelok

(Mt 4, 18-22)

Rodičia vás poznajú najlepšie. Vedia, čo potrebujete. Špeciálne mamičky - múdre a starostlivé - sa rozvážneste starajú o svoje deti, aby boli pekne a čisto oblečené, aby mali čo jesť a boli dobre pripravené do školy. Rodičia sa starajú o to, aby ich deti boli slušné, múdre a zdravé.

Boh je naším Otcom. Dobrým a múdrom. On tiež chce, aby rástlo a rozvíjalo sa nielen vaše telo, ale predovšetkým vaša duša. Preto jej každý deň pripravuje vhodné jedlo, tak ako naša mama pripravuje dennodenne pokrm pre telo. Chce, aby jeho deti boli duchovne zdravé, aby mali v sebe radosť, vedeli rozlišovať, čo je dobré a čo zlé, a aby vedeli bojovať s pokušeniami.

Tento duchovný pokrm je Božie slovo. Každý deň počas svätej omše nám Boh dáva práve také slovo, ktoré v danom čase najviac potrebujeme.

Všetci viete, akú knihu držím v ruke?

Odpovede detí.

Áno. Je to Sväté písmo. Toto je Božie sväté slovo. Duchovné jedlo pre dnešok. Akým slovom nás chce Boh živiť začiatok adventu?

Pán Ježiš prechádza popri brehoch Genezaretského jazera. Vidí rybárov zaneprázdnených každodennou prácou. Čo robia? Čítali sme o tom v dnešnom evanjeliu. Pamätáte si?

Odpovede detí.

Áno, perú svoje siete. Pre rybárov boli veľmi dôležité. Umožnili im chytať ryby. Čo im hovorí Ježiš?

Odpovede detí.

Áno, Pán Ježiš im hovorí: „Nechajte svoje siete, svoje loďky, brehy Genezaretského jazera aj svoje rodiny.

Na začiatku adventu aj nám Pán Ježiš hovorí, že potrebujeme niečo opustiť. Čo by sme mali zanechať?

Ak chceme prežiť advent s Pánom Ježišom aj tu v kostole na rorátnych svätých omšiach, tak musíme zanechať teplú posteľ, svoju izbu, hračky, počítač. Nechať to tak všetko, ísť skôr spať a ráno vstať na stretnutie s Pánom Ježišom na omši.

Počúvli rybári Pána Ježiša?

Odpovede detí.

Áno. Rybári opustili svoje siete. Pustili ich z rúk. Zostali tieto ruky prázdne? Nie. Pán Ježiš dal rybárom prísľub: "Siete a čln nechajte teraz bokom, budete ma nasledovať a loviť ľudí." Nie ryby, ale ľudí. Aké čudné slová. Apoštoli im spočiatku tiež vôbec nerozumeli. Čo však robili? Dôverovali Pánovi Ježišovi. Nechali svoje siete a člny a išli. Rovnako ako my. Zanechali sme svoje pohodlie a išli sme do kostola na svätú omšu, pretože sa chceme dobre pripraviť na sviatky Božieho narodenie.

Prišli sme a čo teraz? Nechá nás Pán Ježiš odísť s prázdnyimi rukami? Nie. On aj nám rovnako ako rybárom, dáva duchovný pokrm a prísľubenia. Zanechali sme za sebou málo, aby sme dostali oveľa viac. Nekonečne viac. Samozrejme zatiaľ rovnako ako galilejskí rybári - nevieme, čo nám chce Pán Ježiš dať. Ale my mu dôverujeme. Nie vždy mu rozumieme, ale vždy mu chceme dôverovať.

Každý deň dostanete obrázok, ktorý si nalepíte do svojej adventnej knižky. Na ďalšej strane nájdete úlohu, ktorú máte splniť. Vašou prvou úlohou je napísať, čo ste dnes museli opustiť, aby ste mohli prísť na svätú omšu.

01.12.2020 - Utorok

(Lk10, 21-24)

Čo znamená slovo ADVENT?

Odpovede detí.

Advent znamená prebudenie, radostné čakanie. Nie hundranie, že ešte veľa dní musíme čakať, kým prídu Vianoce. Poznáme ľudí, ktorí neustále hundrú a na všetko sa sťažujú. Neustále si myslia, že niečo nie je tak, ako by malo byť.

Kňaz ukazuje veľký biely list papiera, nakreslený v jednom rohu je tam čierna škvrna a pýta sa, čo na nej vidíte. Deti si pravdepodobne všimnú čiernu škvrnu a budú sa snažiť ďalej. Hádajte, čo ona naznačuje. Kňaz komentuje:

Presne, všimli ste si jednu čiernu škvrnu. A kto si všimol, že zvyšok stránky je pekný biely a čistý? „Hundroš“ nevidí čo je jasné, biele, čisté, ale zameriava sa iba na čierne škvrny. A - samozrejme - sťažuje sa.

Aký duchovný pokrm nám dnes Boh dáva vo svojom slove? Dnes vidíme Pána Ježiša, ktorý volá v modlitbe ku svojmu Otcovi, k Bohu: „Chválim ťa, Otče, Pán neba i zeme!“

Pokúsme sa teraz spoločne zopakovať túto Ježišovu modlitbu: „Chválim ťa, Otče, Pán neba i zeme!“

Chválim ťa, to tiež znamená „ďakujem“, pretože vidím, čím všetkým Boh obdaroval mňa i ostatných.

Dobre vieme, že život Pána Ježiša na zemi nebol ľahký. Ale sťažuje sa Pán Ježiš? Nie! Ďakuje, miluje, chváli svojho Otca.

O chvíľu začujeme vo svätej omši slová: „Hore srdcia“.

Čo vtedy odpovedáme?

Odpovede detí.

A potom pokračujeme: Vzdávajme vdáky Pánu, Bohu nášmu.“
Čo na to odpovedáme?

Odpovede detí.

„Je to dôstojné a správne. Zopakujme tieto slová nahlas, z celého srdca, s presvedčením. Hovorme ich Bohu neustále. Je dobré chváliť Boha za všetko, čo nám dáva. Na prahu druhého adventného dňa Ježiš pozýva: Ďakujme. Namiesto fňukania, hundrania, sťažovania sa, ďakujme.

Vaša dnešná úloha: Napíšte, za čo všetko sa chcete poďakovať Pánu Ježišovi.

02.12.2020 - Streda

(Mt15, 29-37)

Kto z vás dnes prišiel autom? Skoro všetky ruky hore! Priviezli vás vaši drahí rodičia alebo starí rodičia, pravda? Prísť do kostola autom alebo autobusom je veľmi pohodlné, lepšie ako pešo, aj keď na nohách máme pohodlné, teplé topánky.

Jeden starší pán zvykol rozprávať príbeh: Po vojne bola taká chudoba, že on a jeho bratia doma mali iba jedny slušné topánky. A v nedeľu najskôr jeden z bratov išiel do kostola, a keď sa vrátil, obul topánky iný, aby mohol ísť na svätú omšu aj ďalší súrodenec.

Vieme si dnes vôbec také niečo predstaviť?! Kto z vás má dnes na sebe teplú bundu? Kto má na nohách teplé ponožky a topánky? Kto má čiapku? Teraz sa poďme pozrieť pod nohy. Kde stojíme? Na podlahe. Nieкто ju tu niekedy položil, v niektorých kostoloch je dokonca vykurovaná, je uprataná. Čo máme nad hlavou? Strop. Bezpečný a krásny. Naši predkovia pre nás v minulosti toto krásne miesto pripravili.

Na začiatku svätej omše sme prišli so zažatými lampášmi. Aj tie pre nás nieкто vyrobil. Kamkoľvek sa pozrieme, zbadáme, že sme obklopení vecami, ktoré nieкто musel urobiť, postaviť, vymyslieť. Za každou vecou sa ukrýva množstvo ľudskej námahy! Už ste nad tým niekedy premýšľali?

Božie slovo nám dnes ukazuje Pána Ježiša s chlebom. Pán Ježiš zázračne rozmnožil chlieb, lebo okolo neho je veľa hladných ľudí.

My si nevieme predstaviť, čo to znamená mať, čo jesť, byť hladný. Každý deň máme raňajky, desiatu, obed a večeru. Aj vo vašich školských taškách sú teraz pripravené desiaty. Ja verím, že si uvedomujeme, že nie je samozrejmé mať vždy dobré jedlo a vieme ďakovať tým, ktorí nám jedlo pripravujú. Isto dobre viete

koľko námahy stojí, kým mama doma alebo tety kuchárky v škole pripravia chutný obed.

Máme pokušenie brať veci ako samozrejmosť. Koho by napadlo poďakovať napríklad v škole pani učiteľke za zaujímavú hodinu, pani upratovačke za čistú chodbu, pánovi školníkovi za fungujúce záchody?

Pamätáte si, čo urobil Pán Ježiš predtým, ako rozmnožil chlieb?

Odpovede detí.

Pán Ježiš najskôr poďakoval Bohu. Vzdával vďaky. Naučme sa poďakovať. Buďme vďační! Zabudnime na sťažovanie sa!

Dnes máte špeciálnu úlohu. Napísať do knižky, komu sa chcem poďakovať. Včera sme vám poďakovali za rôzne veci, dary a talenty. Dnes ďakujem za ľudí, napr. za rodičov, starých rodičov, učiteľov, lekárov, ľudí, čo sa starajú o dostatok potravín. Ďakujeme za všetkých, ktorých prácu dnes využívate. Za ľudí, ktorí nám pomáhajú a môžeme sa všeličo dobré od nich naučiť.

03.12.2020 - Štvrtok

(Mt 7, 21. 24-27)

Dnes sme v evanjeliu počuli podobenstvo o dvoch domoch: o dome postavenom na piesku a o dome postavenom na skale. Prečo sa dom postavený na piesku zrútil?

Odpovede detí.

Áno, dom nemal potrebné základy. Ale tiež sa zrútil preto, lebo ho zasiahli vetry a vlny. Takéto vetry a vlny však zasiahli aj dom postavený na skale. Tento dom predsa vydržal.

Stojíme na začiatku nového adventného dňa a nového dňa nášho života. Každý deň môžeme zažiť aj my rôzne „nárazy, údery“. Postihuje nás zlé počasie, je nám zima. Niektí nám ublíži, poraní svojimi slovami. Je nám z toho možno až do plaču. Niekedy nás zasiahne choroba. Máme bolesti zubov alebo hlavy. Alebo máme strach o otca alebo mamu. Bojíme sa, že neuspějeme v škole. Sme zasiahnutí nepochopením, únavou, pokušeniami. To sú naše búrky a privalové vlny.

Ak má človek slabú dušu, hladnú, nenasýtenú Božím slovom a modlitbou, je ako dom postavený na piesku. Stačí slabý vetrík a už sú tu výčitky, hnev, sťažnosti, urážky.

Muž, ktorý má silné srdce, naplnené silou Pána Ježiša, je schopný s pokojom a trpezlivosťou znášať rôzne protivenstvá, vetry a búrky. A časom bude až tak silný, že pomoc Pána Ježiša a jeho slova spôsobia, že bude schopný odpovedať na zlo, ktoré vytrpel láskavosťou a odpustením. Získa veľmi silného ducha, ktorý dokáže odpúšťať a premáhať zlo dobrom. Človek, ktorý dôveruje Pánu Ježišovi a živí sa Jeho slovom, je ako dom postavený na skale. Dokáže znášať rôzne protivenstvá.

Raz dostala malá Zuzanka ako darček veľkú plyšovú hračku. Babička sa s úsmevom pýta dievčaťa: Zuzanka, ako

unesieš takého obrovského plyšového medvedíka? Zuzka sa na chvíľu zamyslí a potom povie: - Poradím si s tým. Nerob si starosti, babka. Budem nosiť medvedíka a ocko bude nosiť mňa.

Spolu s Ježišom sme schopní niesť rôzne bremená a prežiť prudké búrky. V tento ďalší adventný deň poprosme o silnú dušu, ktorá sanepoddá zlu. A to je dnes vaša úloha. Ak zažíváš nejaký smútok, nespravodlivosť, odpovedaj na to s trpezlivosťou a dobrým slovom. A dom vášho života bude stáť bezpečne, podopretý silou a mocou Pána Ježiša. Spolu s Pánom Ježišom ľahšie zvládneme ťažké a náročné veci. Napíš modlitbu, v ktorej Pána Ježiša poprosíš, aby ti pomohol v nejakej neľahkej situácii. Keď sa ti podarí premôcť zlo dobrom, vymaluj hviezdičku. Bude darom pre Ježiška, keď sa narodí na zemi.

04.12.2020 - Piatok

(Mt9, 27-31)

Určite viete na čo používajú SMS-ky alebo Messenger.

Odpovede detí.

Kedy ich používame najviac?

Odpovede detí.

Textové správy najčastejšie používame, keď chceme niekomu dať krátku informáciu alebo mu dať vedieť, že na neho myslíme keď má svoj sviatok. Niekedy stačí niekomu poslať „smajlíka“, a on sa už usmieva a teší sa, že na neho myslíme.

Dnes v evanjeliu tiež počujeme človeka, ktorý vysielal krátke správy. Boli to nevidiaci, ktorí volali svoju krátku modlitbu: „Zmiluj sa nad nami, syn Dávidov!“ Znova a znova kričali, až kým sa Pán Ježiš nezastavil a neuzdravil ich choré oči. Ich utrpenie premenil na radosť.

Slepci Ježišovi nenarozprávali veľa, dlho sa k nemu nemodlili. Modlili sa krátkym výkrikom - akobysms-kou - ale modlili sa z celého srdca a z celej sily a z celej duše. Volali a stále opakovali to isté: „Zmiluj sa nad nami, syn Dávidov!“

My vieme, že takéto modlitby voláme strelné modlitby. Ide o krátke zvolanie, niekedy vyslovené nahlas, inokedy ticho, inokedy len precítené v duchu. Sú oveľa úprimnejšie ako dlhé a strojené modlitby. Nebráni nám v nich roztržitosť ani únava, pretože sú krátke. Na začiatku dňa alebo práce môžeme Bohu adresovať prosbu o pomoc. Na konci zas poďakovať. Strelné modlitby sa hodia najmä pri práci; kto pracuje s dobrým úmyslom, modlí sa. Modlitba nemusí byť obmedzená na nejaký konkrétny čas. Modliť sa môžem vždy, keď chcem niečo Bohu povedať. Preto tento druh modlitby

voláme strelná modlitba, lebo je ako výstrel do neba. Je to krátka modlitba ako reakcia na aktuálnu situáciu.

Toto bude naša dnešná úloha: Poslať Ježišovi za deň niekoľko správ. Napríklad adventnú SMS: Príd' Pane Ježišu! Alebo: Milujem ťa, Pane Ježišu.

Ježiš bude mať radosť z toho, že na neho myslíme a aj my tak prežijeme krajší deň. Napíšte každý deň, nielen dnes, niekoľko krátkych správ.

07.12.2020 - Pondelok

(Lk5, 17-26)

V dnešnom evanjeliu vidíme Pána Ježiša uzdravujúceho človeka, ktorý bol ochrnutý. Ochrnutý je človek, ktorý nemôže pohnúť rukou alebo nohou. Jeho život je pre neho taký ťažký ako aj pre tých, ktorí ho majú radi a chcú mu pomôcť. Našťastie mal tento trpiaci priateľov, ktorí ho priviedli k Pánu Ježišovi. On nemohol prísť sám. Pomohli mu priatelia. Museli byť štyria. Vďaka ich viere, ich ochote a láske, chorý znovu získal dar zdravia.

Tak ako existuje ochrnutie tela, niekedy dôjde k ochrnutiu duše. Ochrnutá duša je duša, ktorá nemôže vidieť ani počuť nemôže sa hýbať. Hovoria jej: „Boh ťa miluje; ty si jeho dieťa“, a ona nič nepočuje. Povedali jej: „Boh sa k tebe prihovára; je tu na oltári“, ale ochrnutá duša nevidí, nepočuje, nemôže byť šťastná, je smutná a nepríjemná pre seba a pre svojich blízkych.

Čo môže pomôcť takej duši? Skutoční priatelia. Pretože oni sa nestarajú len o telo svojho priateľa, ale predovšetkým, aby jeho duša bola zdravá a radostná.

Čo ak stretneme niekoho, kto má ochrnutú dušu? Takýto človek asi nechodí na roráty. Jeho ochrnutá duša ráno nevstane, nepohne sa ku kostolu, nemodlí sa. Je chorá - preto potrebuje priateľov, aby ju priniesli k Pánu Ježišovi tak, ako bol prinesený ochrnutý človek z evanjelia.

Ako teda môžete pomôcť takýmto dušiam? Modliť sa za nich. Modlitba za ostatných sa nazýva príhovorná modlitba. Vo svätej omši je čas na takúto modlitbu tesne po homílii. Môžeme sa modliť za celý svet, celú Cirkev, veľa ľudí, chudobných, trpiacich a za rodiny. A tiež sa môžete modliť za ľudí, ktorí sú chorí hriechom, teda za tých, ktorí sami nepôjdu k Bohu, ale treba ich priniesť. Naša príhovorná modlitba ich prináša.

Aká bude vaša úloha na dnešný deň? Vo svojej knižke nájdete nakreslené srdiečka. Napíšte do nich mená ľudí, za ktorých sa dnes budete modliť. A verte, že vytrvalá modlitba dvoch alebo troch priateľov môže priviesť dušu chorú na hriechy k Pánovi Ježišovi a prinavrátiť jej milosť. Takáto duša ožije, opäť sa stane radostnou. Preto treba modlitbu príhovoru, modlitbu za ostatných. Začneme už v tejto chvíli touto svätou omšou, pretože čoskoro sa začne čas na modlitby za ostatných. Nadíde vhodný čas, aby smesi vo chvíli ticha, spomenuli na človeka, ktorého chceme priviesť k Pánovi Ježišovi, za ktorého sa chceme modliť pri dnešnej svätej omši.

08.12.2020 - Utorok

(Lk1, 26-38)

Dnes, na tento obzvlášť krásny sviatok Nepoškvrnenej Panny Márie, nám evanjelium ukazuje scénu Zvestovania. Na Boží príkaz anjel Gabriel zostupuje na zem. V malom, chudobnom meste Nazaret, nájde obyčajné dievča a niečo neobyčajné jej oznámi. Niečo, na čo celý svet čakal už tisíce rokov: "Zdravas, Mária, plná milosti! Pán s tebou. Počneš a porodíš syna."

Je to veľká záhada. Pre nás nepochopiteľná. Bohsa stáva človekom - malým Dieťaťom. Dieťaťom, ktoré najskôr prebýva pod srdcom matky, tak ako to bolo kedysi s každým jedným z nás. Veľký Boh, ktorý jedným slovom stvoril celý vesmír, stane sa malým, ako zrnko maku.

Prečo sa to deje? Pretože Boh nás miloval. Chcel nám cez svoj život medzi nami, cez smrť svojho Syna a jeho vzkriesenie otvoriť cestu do neba. Potreboval na to súhlas dievčaťa Márie.

Pamätáte si, akými slovami odpovedala Mária anjelovi?
Odpovede detí.

"Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova."

Udalosť Zvestovania je taká dôležitá, že sa Cirkev rozhodla, opakovať slová anjela v jednej každodennej modlitbe. Viete, v ktorej?

Odpovede detí.

Áno, v modlitbe „Zdravas Mária“. Priamo v Nazarete sa zrodila najkrajšia modlitba k Matke Božej. A teraz opakujeme ju mnohokrát denne, napríklad počas ruženca. Koľkokrát povieme „Zdravas Mária“ v každom tajomstve ruženca?

Odpovede detí.

Áno, desaťkrát. Teda v celom ruženci päťdesiatkrát. Existuje však aj iná modlitba, ktorá nám zvláštnym spôsobom pripomína tajomstvo Zvestovania. Je to modlitba Anjel Pána. Je to modlitba, ktorou posvätime celý deň. Modlíme sa ju ráno, na obed aj večer. Vždy vtedy zvonja zvony na kostolnej veži. V dávnejších časoch, keď ľudia nenosili hodinky, vedeli podľa zvonov aj niekde na poli prerušiť svoju prácu a pomodliť sa. Aj v súčasnosti nám zvony pripomínajú, že si treba nájsť počas dňa čas na modlitbu.

Ako sa modlí „Anjel Pána“? Táto modlitba má tri vyzývania, po ktorých nasleduje „Zdravas Mária“. Modlitba „Anjel Pána“ nám pripomína dve tajomstvá: Zvestovanie a to, na ktoré sa teraz pripravujeme v advente - tajomstvo narodenia Ježiša. Preto sa zvykne táto modlitba v advente modliť slávnostnejším spôsobom.

Našou úlohou bude, kto ešte nevie, naučiť sa modlitbu Anjel Pána a aj sa ju pomodliť, keď nás kostolné zvony budú na modlitbu pozývať.

09.12.2020 - Streda

(Mt11, 28-30)

Čo nám ponúka dnešné Božie slovo? Čímchce Pán Ježiš nasýtiť našu dušu? Počúvame jeho slová: „Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom“.

Tiché a pokorné srdce - to sa niekedy spája s človekom, ktorý je hanblivý a utiahnutý, stojí bokom od ostatných. Pravdou však je, že pokorný človek je veľmi silný a slobodný.

Popremýšľajme a sami povedzte:Čo je jednoduchšie: reagovať na urážku hnevom a podobnou urážkou alebo zostať pokojný a neodplácať?

Slabý človek je ten, ktorý na zažiténepříjemnosti okamžite reaguje výbuchom hnevu. Vládne mu teda hnev. Takže kto nemá kontrolu nad sebou, je slabý. Jeho povaha si s ním robí, čo chce!

Pokora je vlastnosťou múdrych, slobodných a zodpovedných ľudí. Pokora neznamena, že budem chcieť byť vždy posledný, ale že budem vždy na správnom mieste.Vezmime si napríklad školu. Pokorný žiak sa snaží získať čo najlepšie známky. Ak uspeje, teší sa zo svojich úspechov. Ale keď dostane horšiu známku, neprepadne panike, nezúfa si, nezávidí iným. Len sa poučí zo svojho neúspechu a pokojne ide ďalej.

Vypočujme si jeden príbeh: V miestnosti bolo počut cinkanie rozbitého skla, o chvíľu stál vo dverách dedko a držal v ruke polámané kúsky porcelánu.

"Je mi to veľmi ľúto. Tanier sa mi vyšmykolz ruky."

"A kto by sa na teba mohol hnevať," povedala s úsmevom babka,"keď sa tak pokorne ospravedlňuješ".

"Babka, kto je pokorný človek?"opýtal sa vnuk.

"Pokorný človek je ten, kto sa vie ospravedlniť, keď niečo pokazí." - poponáhlal sa dedko vysvetliť a šibalsky žmurkol.

"A skromný človek je ten, kto vie, ako ďakovať. Babka, ďakujem na chutnú večeru", dodala mama stojac vo dverách kuchyne. „Pokorný človek je ten, kto vie poprosiť o dupľu,“ vyriekol zrazu vnučkin hlas a ruka s prázdny m tanierom sa natiahla spoza dedkovho chrbta.

Všetci sa nahlas zasmiali a babka rýchlo naložila ďalšiu palacinku a povedala: "Skromný človek je ten, kto často používa slová: Ďakujem, prosím, prepáč."

Už asi tušíte, aká bude úloha na dnes. Budeme, čo najčastejšie používať slová: ďakujem, prosím a prepáč.

10.12.2020 - Štvrtok

(Mt 11, 11-15)

Sme radi, že sa Vianoce blížia, ale ešte stále trvá Advent. Naše srdcia sa pripravujú na stretnutie s Pánom Ježišom narodeným na zemi. Aby sa mohli sláviť Vianoce, aby sa Pán Ježiš mohol narodiť, Boh, ktorý dokáže všetko sám, vybral si na pomoc ľudí. Vybral si Máriu, o ktorej sme hovorili pred dvoma dňami, keď sme slávili sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Boh si vybral aj svätého Jozefa, ako pestúna Pána Ježiša a takisto si vybral aj Jána Krstiteľa, ktorý Pánovi Ježišovi pripravil cestu.

Potreboval jehojednoduchý život, mnoho rokov strávených v modlitbe, bdelosti a pokání. Pri rieke Jordán Ján vyzýval ostatných ľudí na obrátenie i pokánie a krstil ich. Vedel, že blízko je čas, kedy sa objaví Spasiteľ. A bol to on, kto ako prvý ukázal na Pána Ježiša hovoriac: „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta.“

Odkiaľ poznáme tieto slová?

Odpovede detí.

Áno, tieto slová počujeme pri každej svätej omši, tesne pred svätým prijímaním. Pamätajme si, že sú to slová Jána Krstiteľa od rieky Jordán.

Aby Pán Ježiš mohol stále prichádzať, stále pracovať, aby tu mohol byť prítomný vďaka svojej láske, potrebuje každého z nás. Keď sa človek narodí, má úlohu, ktorú musí splniť v Božích plánoch. Na zemi nie je niktozbytočný. Každý človek, každé Božie dieťa má tu na zemi svoju úlohu. A potom je šťastný, keď plní Boží plán - zadanie, ktoré mu dal Boh. Potom má jeho život zmysel a každý deň je dobre strávený, užitočný a plný svetla. Nepozná premárnené chvíle, znudenú tvár, pocit nezmyselnosti.

Človek má pred sebou úlohy. Dorastá na ne, rozvíja sa, teší sa z rôznych príležitostí, ktoré mu Boh dáva, je vďačný za svoj život.

Pozrime sa na Jána Krstiteľa a vypočujme si, čo o ňom hovorí Pán Ježiš: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ján Krstiteľ bol drsný človek, ktorý si neužíval pohodlný život. Bol tvrdý a rázny muž.

Svätý človek nie je nejaký nudný strašiak, kývajúci sa vo vetre - vpravo, vľavo a chvíľu za Pánom Ježišom, chvíľu za svojimi rozmarmi. Svätý je rozhodný človek ako Ján Krstiteľ, pripravený položiť život za to, v čo verí, vie, čo chce dosiahnuť.

Čo chceš v živote dosiahnuť? Máte nejaké plány? Pozrime sa na našich svätých, ktorí pred nami stoja ako vzor. Stojí za to pripomenúť si ich príbehy, ich životy. Môžeme čítať ich životopisy, pozrieť si filmy. Určite poznáte mnohých svätých, mnohých úžasných ľudí. Nestarali sa o seba ani o svoje pohodlie. Horeli túžbou, aby životom robili radosť Pánovi Ježišovi. Každý okamih, každý deň ich života bol pre nich vzácny, pretože sa dal žiť pre slávu Boha.

Je skvelé mať svojich blízkych patrónov. Stojí za to, mať priateľov v nebi. Oplatí sa ich požiadať pomoc. Pomôžu nám splniť úlohu, ktorú sme pri príchode na tento svet dostali od Boha. Pomôžu nám prežiť život tvorivo, rozvíjať sa a hlavne sa stále viac učiť milovať Boha a ostatných ľudí. Pretože všetky ostatné plány, ktoré máme, nie sú také dôležité ako hlavný cieľ nášho života. Žiť tak, aby sme dosiahli nebo. Nič na zemi nie je dôležitejšie!

Vašou úlohou bude napísať krátky životopis jedného svätého podľa svojho výberu. A potom nezabudnúť ho často prosiť o pomoc.

11.12.2020 - Piatok

(Mt11, 16-19)

Dnes sme počuli slová Pána Ježiša, ktorý sa pýta: Komuže prirovnám toto pokolenie? Správajú sa ako deti, ktoré sedia na námestí a pokrikujú na svojich rovesníkov.

Opäť si dnes povieme jeden príbeh z bežného života. Monika má dnes zlú náladu. Najskôr ohundrala raňajky, a potom bola nespokojná, že jej mamička neurobila účes s farebnými sponkami ako si priala. Potom sa sťažovala, že ostatní majú krajšie hračky. Nakoniec s hnevom v hlase skonštatovala, že sa nerada hrá so starším bratom a s mladšou sestrou. A vôbec sa jej nepáči, že teraz sa všetci zaoberajú prípravou na sviatky narodenia Pána. Našťastie Monikine sťažnosti prerušil zvonček pri dverách. Pri dverách stála spolužiačka Lucia. "Dobré ráno", zdvorilo pozdravila. "Mamaposiela slúbenú kuchársku knihu." "Dobre opíšem si, čo potrebujem. Môžeš chvíľu počkať?" "Samozrejme! Budem sa hrať s Monikou, dobre?" Mama hľadala recept a dievčatá si sadli na koberec, pozerajúc Monikinu novú knihu o Božom narodení. "Som rada, že čoskoro budú Vianoce. Veľmi rada zdobím stromček a spievam vianočné koledy!" obrátila niekoľko strán z knihy a povedala: "Tu je nakreslené mesto Betlehem. Pozri sa, že všetky domy sú zatvorené. Svätý Jozef a Panna Mária márne hľadajú útočisko." "A tu je nakreslená stajňa," prerušila ju Monika. "Áno, tam sa narodil Pán Ježiš. Nebolo to pekné miesto, bola tam tma a špina," "A určite aj zima, dodala Monika. "Nemám rada, zimu. Čo myslíš, mal Pán Ježiš v tejto stajni aj nejaké hračky?" "Určite nie," pokrútila Lucia hlavou. "Nemal nijaké hračky, žiadne teplé perinky, žiadne vankúše. Pán Ježiš bol veľmi chudobný."

V tejto chvíli si Monika spomenula, že od samého rána sa stále sťažuje na všetko, hoci pre ňu pripravila mamička chutné a

výživné raňajky, doma bolo teplo a čisto a na policiach veľa hračiek a kníh. Ako úboho oproti tomu vyzerala stajňa, v ktorej sa narodil Boží Syn! Už sa nebudem sťažovať, pomyslelo si dievča. A viem, že sa musím ospravedlniť mame. Ako dobre, že Lucia začala listovať v tejto knihe. Myslím, že ju k nám priniesli nejakí dobrí anjeli.

Možno poznáte také príbehy z vlastného života. Niekedy nám to pripomína ľudí, ktorí majú veľa rôznych vecí, ale stále sa sťažujú na to, čo ešte nemajú. Stále by sme chceli mať viac a viac. A celé tajomstvo šťastia spočíva v umení tešiť sa z toho, čo máme. A máme toho toľko!

Možno ste čítali takúto myšlienku: "Plakal som, lebo som nemal topánky. Ale prestal som plakať, keď som uvidel muža, ktorý nemá nohy." Tento rok je veľmi zvláštny, pamätáme si napríklad, aká smutná bola Veľká noc. Bola smutná, pretože k nám prenikol korona vírus. A všetci sme sa veľmi báli. Museli sme zostať doma. Bez kamarátov, bez školy, bez kostola. Potom sme zrazu pocítili, koľko úžasných vecí je okolo nás, ale my sme ich brali ako samozrejmé, že dokonca sme si ich vôbec nevšimli.

Čo bolo pre vás najťažšie, keď sme nemohli ísť von?

Odpovede detí.

Presne tak. A kto si pár dní predtým myslel, akým veľkým darom je možnosť vyjsť hrať sa na ihrisko, ísť do kostola na svätú omšu, stretnúť sa s priateľmi, ísť sa bicyklovať, ísť navštíviť babku a dedka? A tak to býva, že hodnotu vecí si uvedomíme, až kým ich náhle nestratíme.

Takže tešme sa z toho, čo máme a ďakujme častejšie Bohu i ľuďom. Vašou úlohou na dnes bude poďakovať Pánovi Ježišovi za všetky dary, ktoré denne dostávame. Napíšte vlastnú ďakovnú modlitbu.

14.12.2020 - Pondelok

(Mt 21, 23-27)

Dnes v sme evanjeliu niekoľkokrát počuli slovo krst. Je to veľmi dôležitá udalosť v živote Božieho dieťaťa. Zastavme sa dnes na chvíľu pri tomto slovo.

Všetci viete, že ak chceme otvoriť dvere a vstúpiť do domu, potrebujeme kľúč. Ak chceme otvoriť pokladničku alebo skrinku s cennosťami potrebujeme kľúč.

Krst sa dá porovnať s kľúčom, ktorým sa otvárajú dvere k ďalším pokladom - k sviatostiam Cirkvi. Kto vie koľko ich je?

Odpovede detí.

Áno. Sedem. Vieme ich vymenovať?

Odpovede detí.

Vymenovali sme všetky sviatosti. Krst je prvá sviatosť. Je to kľúč, ktorý otvára možnosť prijať ďalšie sviatosti. Bez neho by sme nemohli prijať sviatosť birmovania, nemohli sme prijať sväté prijímanie a prísť k sviatosti zmierenia. Nemali by sme kľúč, ktorý otvára cestu k ostatným pokladom, ktoré Boh dal Cirkvi.

Nepamätáme si, keď sme boli pokrstení. Môžeme sa však opýtať rodičov ako to bolo. Možno máte doma aj nejaké fotky. Skúste si ich pozrieť.

Viete, kde sa v našom kostole udeľuje sviatosť krstu?

Áno. Práve tu dostávajú všetky deti našej farnosti dar krstu. Tu sa vo viditeľných znakoch dejú neviditeľné zázraky. Čo sú to tieto znaky? Prvým znakom je krstná voda. Kňaz poleje hlavu dieťaťa a hovorí: "M, ja ťa krstím ťa v mene Otca i Syna i Ducha Svätého". Vidíme vodu, počujeme slová. A čo neviditeľné sa pritom deje?

Odpovede detí.

Človek sa stáva Božím dieťaťom. Dedičom do neba. Vstupuje do veľkej rodiny Cirkvi.

Jeden misionár rozprával, ako počas práce na misiách, videl malého chlapca niešť na chrbte mladšie dieťa s obviazanou nohou. Misionár povedal: Si statočný a silný, niešť také bremeno! Dostal odpoveď: To nie je bremeno! Toto je môj brat!

Krst robí z každého pokrsteného človeka môjho brata a sestru. Mám teda takú veľkú rodinu. Poznám veľa ľudí, ktorí mi pomôžu, keď sa zastavím na ceste do neba a aj ja môžem mnohým ľuďom, pomôcť dosiahnuť to najdôležitejšie, večnú spásu. Na zemi nie je dôležitejšia vec a cennejšia pomoc ako vzájomná pomoc na ich ceste do neba. Krst nám dal kľúč od neba. Našou úlohou je prísť k bráne neba, ktorú tento kľúč otvorí, a navzájom si pomáhať na tejto ceste. A určite to nie je ľahké.

(Kňaz ukáže krstnú košielku.) Povedzte, čo mám v rukách?
Odpovede detí.

Áno, biely odev, ktorý ste dostali pri krste. Určite ho máte doma. Pozrite si ho. Čisté biele rúcho je viditeľným znakom neviditeľnej milosti. Milosťou je vaše srdce očistené od dedičného hriechu. Biela je symbolom čistej duše. Od okamihu krstu bolo biele rúcho zašpinené rôznymi hriechmi. Ale krst nám otvoril príležitosť prijať sviatosť zmierenia. Tí z vás, ktorí ju už môžu prijať, už zažili, že koľkokrát prídu s pokorným srdcom pred Boha toľkokrát dostanú milosť odpustenia a milosť čistého srdca. O nič na svete sa nemáme starať viac, ako o to, aby sme mali vždy čisté srdce!

(Teraz kňaz berie do ruky zapálenú sviecu.) Táto svieca je ďalším viditeľným znakom neviditeľnej milosti. Pri krste túto

sviecu zapálili od paškála, veľkonočnej sviece, ktorá symbolizuje prítomnosť vzkrieseného Pána Ježiša. Zapálená svieca je znakom daru viery, ktorý dostávame pri krste. Naši rodičia držali v rukách sviecu a zaviazali sa, že urobia všetko, aby vám pomohli rásť vo viere, že vás budú vychovávať tak, aby sa vo vás rozvíjal Boží život. Skutočnosť, že ste dnes tu, je dôkazom, že vaši rodičia tento sľub plnia.

Boh nám dal dar, ktorým je život dieťaťa. My máme urobiť tento život darompre Boha. Žiť, aby sme robili radosť Bohu, aby sa radovalo celé nebo! Toto je naša veľká úloha, ktorú sme prijali pri krste.

Dnešná úloha pre vás je nájsť spomienky na váš deň krstu, napísať dátum a miesto svojho krstu, mená krstných rodičov a kňaza, ktorý vás pokrstil.

15.12.2020 - Utorok

(Mt 21, 28-32)

Počúvali ste pozorne evanjelium? Dnes tu hovorí Pán Ježiš podobenstvo o otcovi, ktorý požiadal o pomoc svojich dvoch synov pri práci vo vinici.

Ako odpovedal a čo urobil prvý z nich?

Odpovede detí.

Čo odpovedal druhý syn a čo urobil druhý syn?

Odpovede detí.

Teraz si vypočujte trochu iný príbeh. V izbe dievčatbolouž dost' dlho ticho. Barbora bola zaneprázdnená čítaním knihy. Horlivo sledovala dobrodružstvá cestovateľov, ktorí sa ocitli na ostrove stratenom medzi oceánmi. Príbehy jednoducho hltala a všetci vedeli, že knihy sú jej najväčšia radosť. Hanka naopak sedela za stolom plným farebných ceruziek a maľovala ďalšiu omaľovánku. Obrázok krásnej princeznej stojacej na lesnej čistinke medzi tancujúcimi trpaslíkmi. Zrazu mama otvorila dvere a nakukla do miestnosti. "Som rada, že sa hráte tak pekne, ale prosím vás o pomoc. Idem chystať večeru, takže potrebujem, aby ste postrážili Miška, pretože sa práve zobudil. Barbora ani nezdvihla hlavu od knihy a povedala: "Áno, mami. O chvíľu pôjdem." Hanka sa pridala: " Ja teraz nemôžem nikomu pomôcť, pretože som práve začala novú omaľovánku." "Takže čakám na teba, Barborka." Potešila sa mama a zmizla v kuchyni.

Minúta za minútou však ubiehali a dievča sa nemohlo stále odtrhnúť od knihy. "Barbora, slúbila si mame, že jej pomôžeš," pripomenula Hanka. "Áno," prikývla Barbora a čítala ďalej. Hana sa vrátila k omaľovánke, ale už ju to až tak nebavilo. Cítila, že niečo nie je v poriadku. Mama by nemala čakať tak dlho

na pomoc. Napokon, varí večeru nie pre seba, ale pre nás všetkých. Pomyslelo si dievča. Takže prestala maľovať a ešte raz sa nahnevane pozrela na svoju sestru. „Pripomínam ti, že si niečo sľúbila,“ povedala a vstal od stola. Barbora iba pokrčila plecami a otočila ďalšiu stránku knihy. Hanka pozrela na omaľovánku a vedela, že v tejto chvíli je dôležitejšie pomôcť matke, o to viacej, že z vedľajšej miestnosti sa ozval plač malého brata. "Idem, mami! Neboj sa. O Miška sa postarám!"

Je vám takáto situácia známa?

Odpovede detí.

Vráťme sa ešte k evanjeliu. Dvaja synovia. Jeden na prosbu svojho otca povie áno, ale nejde. Druhý odpovedá nie, ale potom to ľutuje a ide.

Aj jeden syn z evanjelia aj Hanka z príbehu nakoniec pomohli. Čo ich k tomu pohlo? Je to hlas nášho svedomia. Naše svedomie nám hovorí, čo je správne a čo zlé, čo je pravdivé, čo falošné. Hovorí nám, čo máme robiť. Niekedy urobíme niečo zlé. Možno nás to spočiatku teší, ale potom nás znepokojuje vnútorný hlas svedomia. On hovorí: "Urobil si zle. Nie to, čo si mal. Niekomu sispôsobil bolesť."

Hlas svedomia je veľmi dôležitý hlas. Kto honepočúva, rýchlo sa stratí v živote. Je dobré, keď večer, počas modlitby máme aspoň chvíľu na krátke spytovanie svedomia. Pozrieť sa na deň, ktorý práve uplynul. Čo som v ňom robil? Z čoho mám radosť? Čo dobré som urobil pre ostatných? Čo sa mi nepodarilo? Či som niekomu nespôsobil bolesť? Či som dnes nebol egoista, teda či som nemyslel len na seba? Nemôžeme zabudnúť na spytovanie svedomia. Je to podmienka dobrej svätej spovede. A dnešná úloha? Nájdite si čas na krátke spytovanie svedomia. Najlepšie každý deň.

16.12.2020 - Streda

(Lk7, 18-23)

Ján Krstiteľ je vo väzení. Cíti, že na neho čaká trest smrti za pokarhanie kráľa Herodesa. Ján prežíva ťažké obdobie. Trápia ho pochybnosti, či Pán Ježiš je skutočne očakávaným Spasiteľom sveta. Preto posielala svojich učeníkov s otázkou: "Ty si ten, ktorý má prísť?"

Čo hovorí Ježiš? „No tak, Ján, buď v pokoji. Som to ja. Ubezpečujem ťa, že si sa nemýlil. Môžeš byť stopercentne istý, že jazachránim svet.

Pán Ježiš nič také nehovorí. Odpovedá stručne: "Povedzte Jánovi, čo ste videli." Ježiš neposiela Jánovi slová, posielala mu skutky. Chceš vedieť, kto som? Pozri na moje skutky. Nie slová, ale skutky hovoria o mne.

Povedzme si ďalší príbeh. Raz prišiel Michal do školy s novinkou: "Chlapci, Tomáš, môj bratranec, prídedo našej triedy. Poviem vám, je geniálny v matematike! Rieši najťažšie príklady." "Rozhodne nie je lepší ako my," pochybovali spolužiaci. "Hovoríš to, pretože je to tvoj bratranec." O pár dní sa Tomášnaozaj objavil v triede. Chlapci sa s ním rýchlo skamarátili. "Hovoria, že v matematike si najlepšie," povedali. Tomáš sa len usmial a povedal: „ Páči sa mi tento predmet." Ale čoskoro, po niekoľkých hodinách sa ukázalo, že Michal mal pravdu. Tomáš bol skvelýv matematických úlohách. Bolo vidno, že matematika je jeho záľuba. Dokonca chlapci zo vyšších ročníkov ho prosili o pomoc. Už nepotrebovali Michalove informácie. Presvedčili ich Tomášoveschopnosti.

Keby sa nás niekto opýtal: "Si kresťan? Si Božie dieťa?", hneď povieme: "Samozrejme!" To by, ale nemuselo nikoho presvedčiť. Presvedčiť môže iba naše správanie. "Áno, som kresťan. Pozri, ako žijem a správam sa. Pozri, dnes som opustil

pohodlie postele a som na rorátoch. Prišiel som za Ježišom, pretože je pre mňa dôležitý“.

Toto je pre nás veľká výzva a úloha - ukážte životom, že ste veriaci. Nie je ľahké žiť tak, aby sme svedčili o svojej viere. Čo robiť, aby náš život presvedčil ostatných? Existuje iba jedna rada, rovnaká, ako dával Ján Krstiteľ pri rieke Jordán: „Obráťte sa! Robte pokánie!“ Advent je časom, kedy sa tieto slová často pripomínajú. Zaznieva výzva na premenu, potrebu neustále rásť vo viere, nádeji a láske. Neustále sa usilovať o čestný život doma, v škole, na ihrisku, všade. Pretože všade naše skutky hovoria ostatným o tom, kto sme.

Jeden človek rozprával: "Keď som bol mladý, chcel som obrátiť a zmeniť celý svet. Keď som vyrástol, chcel som obrátiť a zmeniť aspoň svoju rodinu. A teraz, keď som starý, chápem, že som robil chybu. Zabudol som, že musím najskôr obrátiť seba samého". Celé umenie je v tom, potrebujeme meniť seba a nie ostatných. Ježiš nám to pripomína, keď varuje pred hľadaním malých triesok v oku blížneho a prehliadaním veľkého brnava vlastnom oku.

Obrátenie je dielom celého života. Keď športovec dosiahne nejaký úspech, vie, že sa pri tom nemôže zastaviť. Musí si dať nový cieľ. Advent dáva ciele. Nestačí povedať: Pripravujem sa na sviatok Božieho Narodenia. Vo svojom srdci robím miesto Ježišovi. To sa musí preukázať v konkrétnych skutkoch. Keď dnes pôjdete z kostola do školy, nemusíte hovoriť, že ste boli na rorátoch, že ste prijali sväté prijímanie a máte vo svojom srdci Pána Ježiša. To musí byť vidieť.

Úloha na dnes? Dnes ukážem svojimi dobrými skutkami, že som Božie dieťa. Večer si svoje dobré skutky môžem zapísať do adventnej knižičky.

17.12.2020 - Štvrtok

(Mt1, 1-17)

Pri počúvaní dnešného evanjelia sa vám môže zatočiť hlava. Samé mená, niekedy úplne zvláštne znejúce. Ale zamyslime sa na chvíľu, čo nám Boh týmto evanjeliom chce povedať, čo nás chce naučiť.

Koľko sme pred chvíľou počuli mien, toľko bolo ľudských príbehov. A každý z nich bol iný a jedinečný. Za každým menom existuje samostatný, odlišný príbeh a všetky boli napísané spoločne do veľkej histórie spásy. Toľko prastarých rodičov a starých rodičov mal svätý Jozef, pestún Pána Ježiša. Pokojne teda môžeme povedať, že sám Pán Ježiš, syn Jozefa a Márie, ich mal toľko.

Každý má svoje miesto a svoje úlohy v histórii spásy. Už sme o tom hovorili, keď sme sa zamýšľali nad životom Jána Krstiteľa. Keby sme v tomto dlhom reťazci predkov Pána Ježiša vynechali čo i jedného človeka, veľa by sa toho zmenilo celej histórii! Aj my máme svojich predkov. Poznáme svojich rodičov, dedkov, babky. Niektorí majú to šťastie, že poznajú aj pradedu alebo prababku. A viete aj, aký bol ich život? Poznáte ich príbehy? Počuli ste ich rozprávať rôzne veselíci smutné udalosti v ich živote? Pozerali ste s nimi niekedy staré rodinné fotografie?

Jedno je isté, oni vám dali život a dali vám aj vieru. Patrí im za to veľká vďačnosť. Možno, že babka alebo dedko sú dnes s vami aj na svätej omši. Ak stihnete po svätej omši, poďakujte sa im za všetko. Ak nie, a to už je vaša ďalšia úloha, dnes si nájdeme čas na babku s dedkom. Navštívim ich alebo im aspoň zavolám. Porozprávam sa s nimi a pomôžem im. Môžem si s nimi pozrieť staršie fotografie a porozprávať sa o ich živote a o svojej rodine.

Večer nakreslím obrázok, aké to bolo.

18.12.2020 - Piatok

(Mt1, 18-24)

Dnes vám na úvod položím trocha zákernú otázku: Čo robíte, keď neviete, čomáte robiť? Alebo inak povedané: ako postupujete v situáciách, v ktorých neviete ako ďalej?

Odpovede detí.

Presne tak. Keď nevieme, čo máme robiť, hľadáme rôzne spôsoby, ako si poradiť. Hľadáme múdrych ľudí, pýtame sa rodičov, starých rodičov, učiteľov. Niekedy hľadáme odpovede na internete. A teraz druhá otázka: Myslíte si, že svätí vždy všetko vedeli?

Odpovede detí.

Máte pravdu. Samozrejme, že nie. Prvý príklad je svätý Jozef a jeho príbeh opísaný v dnešnom evanjeliu. Svätý Jozef mal nevestu, Máriu. A ukáže sa, že Mária po návrate od svojej príbuznej Alžbety čaká dieťa. Svätý Jozef teraz nevedel, čo robiť? Miloval Máriu, ale dieťa, ktoré Mária čakala nebolo jeho. Ak obviní Máriu, čaká ju trest. A toto Jozef nechcel za nič na svete. Chodil teda smutný, rozmýšľal, čo robiť, trpel, možno hľadal radu u niekoho, ale s najväčšou pravdepodobnosťou mlčal. V evanjeliách nemáme zachytené, ani jedno jediné slovo, ktoré by povedal svätý Jozef. Muselo to byť pre neho ťažké obdobie. Všetky jeho plány sa zrútili. Nakoniec sa po dlhom premýšľaní rozhodol vziať vinu na seba a s Máriou sa rozlúčiť. Nechá ju ísť svojou cestou. To sa mu javilo ako najsprávnejšie. Také boli Jozefove plány.

Boh mal však iné plány. A zjavil ich Jozefovi, lebo určite Jozef sa v tejto situácii úprimne modlil a pýtal sa Boha: "Bože, čo mám teraz robiť? Čo robiť, aby som nezranil Máriu a jej dieťa?"

Aké je východisko z tejto situácie?" Jozef sa určite radil s Bohom, prosil o pomoc. A Boh mu odpovedal. Pretože Boh odpovedá na naše modlitby. Odpovedal tak, že k nemu poslal vo sne anjela. A on mu oznámil: "Jozef, neboj sa prijať Máriu za svoju manželku. Dieťa, ktoré sa v nej počalo, je Boží Syn." Keď sa Jozef zobudil, už vedel, čo má robiť. Dôveroval anjelovým slovám. Nediskutoval, viac už nezisťoval. Urobil presne tak, ako mu anjel povedal. Vzal si Máriu a pre dieťa sa stal pestúnom.

„Neboj sa prijať Máriu a jej Syna.“ Čo tieto slová znamenajú dnes? Tí, ktorí dnes pri svätej omši prijímajú Eucharistiu, sú veľmi šťastní. Berú k sebe Pána Ježiša a berú aj Máriu, pretože ona je vždy tam, kde je jej Syn. Mama je vždy tam, kde je jej dieťa. Kto prijíma Eucharistiu, berie si Pána Ježiša na cestu. Ku koncu svätej omše bude sväté prijímanie. Tí, ktorí ho prijímajú, nemusia sa lúčiť s Ježišom. Spolu s ním, nesú ho vo svojich srdciach, opúšťajú kostol a idú svojou cestou. Kamkoľvek idú, či domov, do práce alebo do školy, sú spolu s Ježišom. Nosia ho vo svojom srdci. Sú ako monštrancia. Čo je to monštrancia?

Odpovede detí.

Áno. Je to ozdobná schránka, v ktorej je Pán Ježiš umiestnený vo forme hostie na oltári. Keď je vyložená Sviatosť Oltárna k poklone v monštrancii, môžete sa dívať na Pána Ježiša, môžeme sa s ním rozprávať, adorovať ho. Ľudia, ktorí prijímajú Eucharistiu, sú ako živé monštrancie. Kamkoľvek idú, nesú vo svojich srdciach Ježiša. Je v nich ako Svetlo.

Ale sú medzi nami aj deti, ktoré ešte nemôžu prijať Pána Ježiš vo svätom prijímaní. Idú domov bez Neho? Určite nie. Pretože Pán Ježiš je prítomný aj v jeho slove. Takže je možné vziať si Pána Ježiša ako slovo. Napríklad počuli sme dnes: "Jozef, neboj sa!" Nádherné slová. Zachovajte ich vo svojom srdci a

noste ich so sebou. Každému z nás tak hovorí: "Neboj sa, som s tebou!" Alebo vás možno oslovili slová: Nevedel, čo má robiť. Alebo: Urobil, ako mu povedal anjel. Treba si ich uložiť v srdcia pripomínajme si ich počas dňa, čo najčastejšie. Pretože aj v nich je Pán Ježiš. Sväté prijímanie a Božie slovo sú dva spôsoby prítomnosti Pána Ježiša v ľudskom srdci. A kto má vo vnútri Pána Ježiša, môže robiť to, čo svätý Jozef, prestať sa báť.

V jednom kláštore, kde žijú mnísi, prišla ku kňazovi na návštevu sestra so svojimi deťmi: Jakubom a Annou. V kláštorech sú kaplnky, kde majú stále uloženú Eucharistiu. Detimali veľmi rady svojho strýka. Behali po veľkej záhrade, nazreli do všetkých kútov. Popoludní sa obloha náhle zatiahla. Oznamovala prichádzajúcu búrku. Kňaz začal nepokojne behať po celom kláštore a zavierať všetky okná. Jakub sa prizeral a opýtal sa: "Strýko, čo to robíš? Bojíš sa búrky?" Trochu áno," pripustil kňaz. Jakub pokrčil plecami: "Prečo sa bojíš búrky? Všetci máš vo svojom dome Pána Ježiša!"

Mních si slová svojho synovca pamätal doživotne. My nemáme doma kaplnku, ale máme srdce plné Pána Ježiša. Nebojme sa teda. Povedzme všetkým svojim obavám, strachom a smútkom: Pán Ježiš je vo mne. A On je väčší ako toto všetko. Umlčí všetky búrky. Čoho sa teda mám báť? Svätý Pavol povedal: "Ak je Boh za nás, kto je proti nám?" Ak máme vo svojom srdci Pána Ježiša, sme v bezpečí. Ak aj prežívame niečo ťažké, vieme, že smútok pomíne a prinesie niečo dobré, inak by to Boh nedovolil. Vezmite so sebou Pána Ježiša a jeho Matku a buďte spolu, nech sa stane čokoľvek. Ako svätý Jozef. On nesmierne dôveroval Bohu, a hoci to často bolo náročné, vytrval vo viere, pretože poslúchal Boha. Svätý Jozef je patrónom adventu a hovorí nám, čo máme robiť, keď nevieme, čo máme robiť. Vašou dnešnou úlohou bude doplniť vhodné slová do viet z evanjelia.

21.12.2020 - Pondelok

(Lk 1, 39-45)

Dnes sa v evanjeliu dozvedáme, čo sa stalo počas Máriinho stretnutia s príbuznou Alžbetou. Prešťastná Alžbetazvolá: "Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života.Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne?"

Ako sa Alžbeta dozvedela, že Mária bude Matkou Božieho syna? Naplnil ju Duch Svätý a malý Ján, ktorého nosila pod srdcom, sa pri slovách Panny Márie, ktorá prišla k Alžbete, od radosti pohol. Evanjelium hovorí, že podskočil.

Na deti, ktoré skáču od radosti, sa dobre pozerá. Dieťa obdarený darčekom, dieťa tešiace sa z návratu rodiča skáče od radosti. Svätý Ján v lone svojej matky skáče od radosti, pretože počuje Máriin hlas a vie, že s Máriou navštevuje ich rodinu aj Pán Ježiš.

Ako privítala Alžbeta Pannu Máriu?

Odpovede detí.

"Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života." Tieto slová dobre poznáme. Opakujeme ich každý deň v modlitbe Zdravas Mária, ktorá sa skladá zo slov anjela počas Zvestovania a zo slov svätej Alžbety. Požehnaný znamená šťastný. Panna Mária bola šťastná, pretože bola vybraná a nosí pod svojím srdcom Mesiáša. Je šťastná, lebouverila, že slová, ktoré jej Boh cez anjela povedal, sa stanú skutočnosťou. Je šťastná, pretože verí. Veriaci človek je šťastný človek.

Niekedy sa hovorí, že život veriaceho človeka je ťažký. Ale ako ťažký je život bez viery! Vtedy sa zdá, že každý problém, je nad silu človeka. Tí, ktorí veria, vedia, že celý ich život je v Božích rukách. A Boh je dobrý a nikomu neublíži. Aj keď sa v živote

objaví niečo ťažké, je to len kvôli tomu, že nakoniec z toho povstanenejaké veľké dobro, ktoré zatiaľ nepoznáme. Ale veriť znamená: nevedieť, nevidieť, nerozumieť, nemať žiadne istoty, a napriek tomu dôverovať Bohu s pokojom v duši. Viera a dôvera sú dve nohy, ktorými sa kráča do neba.

Vráťme sa ešte k okamihu Máriinho stretnutia s Alžbetou, k slovám pozdravu. Jeden kňaz rozprával svoju skúsenosť. Raz som bol v malom meste. Išiel som v reverende cez mestečko a stretal som deti na bicykloch alebo skateboardoch a korčuliach. Boli veľmi zdvorilé. Pozdravili ma slovami: Dobrýdeň! Odpovedal som im rovnako, ale moje srdce cítilo stále väčší a väčší smútok. Spomenul som si na svoje detstvo, keď ma moji rodičia a starí rodičia učili, že keď stretnem kňaza alebo rehoľnú sestru, pozdravím katolíckym pozdravom: Pochválený buď Ježiš Kristus! Takto pozdravíme nielen kňaza, ale aj Pána Ježiša. Vzdáme mu chválu.

Je to krásny zvyk a musíme zabrániť, aby sa z našich ulíc tento pozdrav vytratil. Všetci ho dobre poznáme, tak by sme ho mali používať. Ďalším pekným zvykom je, keď vidíme niekoho pracovať, povedať mu: Pán Boh pomáhaj! On odpovie. Pán Boh vyslyš, alebo Pán Boh daj! Aj tento pozdrav je krásny, lebo zaželáme pracujúcemu človeku Božie požehnanie a pomoc. V žalmoch čítame: "Ak Pán nestaviadom, márne sa namáhajú tí, čo ho stavajú." Ak Boh požehná našu prácu, naša námaha nebude márna.

Takže už poznáme krásne pozdravy, ktoré používa Božie dieťa. Už isto viete, aká bude vaša dnešná úloha. Nezapudnite sa nikdy pozdraviť, keď niekam prídem, odnikiaľ odchádzam alebo keď niekoho stretnem na ulici. A samozrejme používajme aj kresťanské pozdravy.

22.12.2020 - Utorok

(Lk 1, 46-56)

Kam odišla Panna Mária po stretnutí s anjelom?

Odpovede detí.

Áno, ponáhľala sa do hôr, aby pomohla svätej Alžbete, ktorá tiež čakala dieťa. Akými slovami pozdravila Alžbeta Máriu?

Odpovede detí.

Keď Mária počula Alžbetin pozdrav, potešila sa a začala sa modliť. Jej modlitba bola chválospevom, ktorý sa zachoval v evanjeliu. Dnes sme ho počuli a volá sa Magnificat. "Velebí moja duša Pána! A môj duch jasáv Bohu, mojom Spasiteľovi! Lebo veľké veci mi urobil Pán." Máriacítla, že bola obdarená mimoriadnymi darmi, hoci ju, obyčajné dievčatko z malého mestečka Nazaret, vo svete nik nepoznal. Nikto nevedel o zvestovaní. Nikto nevedel, že Mária nosí pod svojím srdcom slúbeného a očakávaného Vykupiteľa. Nikto nevedel, že táto Mária bude raz Kráľovná neba a zeme, a budú sa k nej modliť mnohí ľudia. Toto však nevedela ani Mária. Boh pre ňu urobil veľké veci. Dnes sa dozvieme o troch skvelých daroch, ktoré Mária prijala od Boha.

Prvý je ten, o ktorom sme hovorili 8. decembra. Pamätáte si, aký sviatok sme vtedy slávilí?

Odpovede detí.

Áno, sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Nepoškvrnené počatie je prvý dar. Po hriechu, ktorého sa v raji dopustili Adam a Eva, sa každý človek rodí s prvotným hriechom v srdci. Oslobodená od neho bola iba Panna Mária. Preto mohla celým srdcom milovať a dôverovať Bohu. Jej duša bola úplne

čistá a krásna. Určite ste už počuli o zjaveniach Panny Márie v Lurdoch. Komu sa tam Mária zjavila?

Odpovede detí.

Mária sa zjavila dievčaťu Bernadete. Bernadetu poslala Panna Mária ku kňazovi soželaním, aby na mieste zjavenia bola postavená kaplnka. Kňaz neveril týmto zjaveniam. Jedného dňa povedal, aby sa dievča opýtalo na meno Pani, ktorá sa jej zjavila. Dievča poslúchlo a začulo zvláštne slová, ktoré nikdy predtým nepoznala a ktoré úplne nechápala. Panna Mária povedala Bernadete: "Ja som Nepoškvrnené počatie." Bernadeta rýchlo vstala a bežala kukňazovi, opakujúcsi záhadné slová celú cestu, ale aj tak im nerozumela. Keď dievča oznámilokňazovi meno krásnej Pani, kňaz už vedel, že zjavenia v Masabielskej jaskyni sú skutočné. Bernadeta také meno nemohla vymyslieť, však ani nevedela, čo to znamená.

Prečo Mária dostala dar Nepoškvrneného počatia? Pretože sa mala stať Matkou Božieho Syna. A toto je druhý mimoriadny dar daný Panne Márii - Božie materstvo. Radi sa pozeráme na rôzne obrazy Panny Márie. Na týchto obrazoch Mária drží v náručí Božie dieťa a objíma ho, pretože je to jej najväčší poklad. Je to jej Syn, ale je zároveňBoh. Mária je Matka Božia. Mária bola Božou Matkou nielen vtedy, keď žila na zemi, ale je ňou celú večnosť, v nebi. Ako mama má v Ježišovom srdci zvláštne miesto. Preto ju ľudia často prosia o príhovor. Vedia, že Boží Syn nemôže ničodmietnuť svojej Matke.

Tretí mimoriadny dar, ktorý Boh dal Márii, je dar Nanebovzatia. Nehovoríme, že Panna Mária zomrela, ale že usnula. Jej duša a telo nepoznali hriech, preto Boh poslal anjelov, a vzali Máriu do neba, s telom i dušou.

Panna Mária velebila Boha za veľké dary, ktorých sa jej dostalo. Vašou úlohou na dnes bude napísať modlitbu chvály, v ktorej velebíme Boha za to, čo urobil v našich životoch.

23.12.2020 - Streda

(Lk 1, 57-66)

Pamätáte si, čo sa stalo, keď anjel oznámil Zachariášovi, že jeho manželka bude mať syna?

Odpovede detí.

Zachariáš pochyboval o anjelových slovách. Neveril tomu. Čo sa potom stalo?

Odpovede detí.

Zachariáš onemel. V evanjeliu, ktoré smesa dnes dozvedeli, sa mu reč vrátila. Keď sa splnilo, čo Boh sľúbil Zachariášovi, keď sa narodil chlapec a dostal meno Ján, otec tohto dieťaťa znova rozpráva. Plný radosti chváli Boha.

Dnes sa na chvíľu zamyslime nad mimoriadnym darom, ktorým je reč. Najprv si všimnite jednu vec. Keď otvoríme ústa, čo najskôr vidíme?

Odpovede detí.

Najskôr vidíme zuby. Stoja v dvoch radoch zhora a zdola, ako vojaci, ako strážcovia. Čo strážia? Prečo sú ako brána, ktorá sa dá zavrieť? Zuby sa snažia zabrániť tomu, aby jazyk neustále rozprával.

Jazyk sa treba učiť ovládať. Nad jazykom treba mať kontrolu, to znamená učiť sa schopnosti mlčať. Vedieť si povedať: teraz môžem hovoriť, teraz mám byť ticho!

V liste apoštola Jakuba čítame, že jazyk, hoci je len maličký v našom tele, môže urobiť veľazla. Kto sa ho naučí ovládať, stáva sa skutočne pánom. Jazyk je ako kormidlo na lodi. Kormidlo je v porovnaní s loďou veľmi malé, no napriek tomu je

tým, čo udáva smer tohto ohromného stroja. Aké skvelé a múdre je vedieť ovládať svoj jazyk.

Ľudská reč môže priniesť veľa dobra a radosti. Má moc dať nádej, šťastie, potešiť. Ale môže tiež veľmi ublížiť, poraniť, zobrať chuť do života. Asi sme to aj sami zažili. Nejedno slovo nás veľmi ranilo. Ale aj my sami sme svojimi slovami ublížili iným.

Kedysi za svätým Vincentom prišla žena, sťažovať sa na hašterivého manžela. Vincent na chvíľu premýšľal, a potom povedal: "Dobre, pomôžem ti, ale musíš dodržať to, čo ti poviem. Dám ti zázračnú vodu. Keď manžel začne kričať a hašteriť sa, tú vodu si rýchlo vezmeš do úst." Žena urobila tak, ako jej svätý povedal. Hneď ako manžel začal kričať, rozbehla sa pre zázračnú vodu a dala si ju do úst. Po nejakom čase sa vrátila k Vincentovi: "Ďakujem ti veľmi pekne! Táto voda robí naozaj zázraky! Môj manžel sa úplne zmenil. Zlepšil sa, už sa neháda a už nezvyšuje hlas."

Prečo si myslíte, že sa tak stalo?

Odpovede detí.

(Kňaz vezme dosť veľký džbán, najlepšie hlinený alebo porcelánový, nie sklený). Teraz sa pozrite, čo mám v rukách. (Popíšedžbán a na čo slúži.) Teraz mi povedzte, čo je vo vnútri?(Deti to samozrejme nevedia.) Aby ste zistili, čo je vo vnútri, potrebujeme džbán nakloniť. Potom sa to, čo je v ňomvyleje. Kto z vás niekedy vylieval vodu z vázy, v ktorej dlho boli kvety? Táto voda určite nevoňala. Iné je, keď je voda v džbáne čistá, priamo z kohútika alebo z prameňa. Keď sa naleje, je tak dobrá, že ju môžeme piť. Vtedy prináša osvieženie a uhasí smäd. Ale aby ste zistili, akou vodou je džbán naplnený, musíme ho nakloniť.

V skutočnosti, môžeme všetci vyzerat' ako pekný džbán. Ale až začneme hovoriť, ukáže sa, akí sme ľudia, čo v sebenosíme. Či je v nás dobrá voda trpezlivosti, jemnosti, odpustenia, porozumenie, alebo je v nás špina hnevu, nenávisti, ohovárania a osočovania, teda voda, ktorá páchne.

Pozrite na kríž. Je tam Pán Ježiš, najnevinnejší, ktorý bol zabitý. Čo sa vylialo z jeho prepichnutého Srdca. Hnev a zlosť? Nie. Vyliala sa láska a odpustenie. Vylialo sa milosrdenstvo, ktoré otvára nebo aj tým najväčším hriešnikom. Skúsme napodobniť Pána Ježiša.

A ešte jedna vec. Určite stojí za to počúvať aj tón svojho hlasu, keď sa rozprávam s rodičmi, starými rodičmi, učiteľmi. Či nie som voči nim podráždený a nedvíham hlas. Tiež stojí za to kontrolovať sa, či som si nezvykol používať škaredé slová. Náš jazyk je krásny. Ale pozná aj slová, ktoré k slušným ľuďom nepatria. Vyvarujme sa ich.

A na záver úloha pre dnešok. Zachariáš musel dlhý čas mlčať, lebo neuveril Božiemu prisľúbeniu. Ticho však nie je trest. V tichu sa mi prihovára Boh. Nájdime si počas dňa pár chvíľ úplného ticha, kde sa budeme snažiť nadviazať skutočný rozhovor s Bohom. Vypnime telefón, rádio, televíziu a buďme ticho. Nebudem len hovoriť, ale aj počúvať.

24.12.2020 - Štvrtok

(Lk1, 67-79)

Advent sa dnes končí. Stretieme sa večer s blízkymi pri štedrovečernom stole. Toto je špeciálny večer v roku. Rozsvieti sa vianočný stromček, nebudú chýbať klasické pochúťky, spoločná modlitba, želania, spev vianočných kolied, darčeky. Potom sa buď v noci alebo na druhý deň zúčastníme svätej omše. Budeme počuť o narodení Pána Ježiša na zemi. Zažijeme veľkú radosť, lebo sme sa dobre pripravili, keď sme sa vytrvalo zúčastnili na svätých omšiach-rorátoch- počas celého adventu a plnili sme zadané úlohy! S akou radosťou Boh prijme svoje dieťa, ktoré ho celý advent očakávalo.

A teraz, pretože ešte je čas očakávania, v evanjeliu máme postava Zachariáša, otca Jána Krstiteľa. Pamätáte, že keď dal meno svojmu synovi, vrátila sa mu reč. Berie svoje dieťa na ruky a spieva tento chválospev, ktorý sme práve počuli. Zachariášove prvé slová boli zaujímavé. Mohol povedať: "No, konečne môžem hovoriť! Bolo to pre mňa ťažké, keď som nemohol s vami rozprávať! Bola to bolestivá skúsenosť! Tvrdý trest! Už mám toho ticha dost!" No namiesto sťažovania sa na to, čo sa mu stalo, Zachariáš sa začína modliť: "Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud. Oslobodí nás od našich nepriateľov a z rúk všetkých, čo nás nenávidia. Preukázal milosrdenstvo našim otcom a pamätá na svoju svätú zmluvu." Zachariáš chváli Boha.

Čo je najdôležitejšou úlohou človeka na zemi?Vzdávať Bohu chválu. Jednabáseň hovorí: "Keď ranné zore vstane, Tebe zem, Tebe more, Tebe spieva každý živel: Buď pochválený, veľký Bože." Básnik hovorí, že od skorého rána sa všetko prebúdzá k tomu, aby vzdalo slávu tomu, ktorý ho stvoril. Ďalej autor píše: „A človek, ktorý je bez miery obsypaný tvojimi darmi, prečo by

ťanepochválil? Mnohív smrti zaspali, čo šli včera spať. My sme sa však vzbudili, aby sme ťa, Bože, chválili“

Prečo nám Boh dnes dovolil prebudiť sa? Prečo nám daroval nový deň? Aby sme ho chválili. Aby sme žili na Jeho slávu. Dnes môžeme zhrnúť celý advent, všetky sväté omše, na ktorých sme sa zúčastnili. Môžeme zrekapitulovať všetky úlohy, ktoré sme plnili, lebo to všetko smeruje k splneniu najdôležitejšej úlohy: žiť na Božiu slávu. Ráno sa budíme, aby sme celý deň chválili Boha. Dozvedeli sme sa, že to nemusíte robiť iba slovami, ale hlavne naším správaním, dobrými skutkami, pomocouiným, vďačnosťou, modlitbou, kresťanským pozdravom, našou prácou a učením, poslúchaním rodičov.

Budíme sa na to, aby sme chválili Boha. Keď budeme Boha chváliť, on nás zahrnie svojím požehnaním. To znamená, že bude pri nás a bude držať nad nami po celý čas ochrannú ruku. To je veľmi cenný dar. Keď nás niekto požehnáva, je to ako želanie, ako modlitba: nech sa Pán Boh o teba postará, obdarí ťa potrebnými milosťami, nech ťa stráži a ochráni pred zlom. Vážme si to, že Boh bdie nad nami.

Na konci každej svätej omše dostaneme práve požehnanie. Urobíme na sebe znak kríža, na znamenie toho, že trojjediný Boh je s nami. S týmto požehnaním sa potom rozchádzame do svojich domovov alebo za prácou. Tak bude aj dnes. Požehnanie zanesiete domov, aby ste plní Božej milosti mohli začať sláviť Vianočné sviatky.

Dnešná úloha? Skôr ako zasadnete k štedrovečernému stolu, prečítajte si evanjeliový príbeh o Ježišovom narodení. Po našom narodení, pri krste nám kňaz, rodičia i krstní rodičia urobili krížik na čelo, na znak požehnania. Znak požehnania vyjadruje túžbu, aby nás Boh zobral pod svoju ochranu a obdaril nás potrebnými milosťami.

Vždy, keď niekam odchádzate, dajte si v rodine navzájom krížik na čelo, na znak požehnania. Začnite už dnes pri štedrej večeri.